

СЕРГЕЙ

През кръв и устреми победни
ти пръв издигна боен глас,
да станат твоите верни братя
за бран в решителния час.

Да тръгнат хиляците роби
в борба за по-честит живот,
и слънце огнено да стопли
в селата бедния народ.

Да няма бедни, боси, главни
по земната безкрайна шир, —
света и огньове да възкръсне,
да дойде чаканият мир. . .

Не твоята десница падна
пред огнения слънчев ден,
преди да те огрей възторгът
на селския велик подем.

Едничко бойното ти слово
остана в селските души, —
то в удар мощен се превърна
и с бунт сърцата оглуши.